

חלומות — ותכניות

מישהו כאן טובר, שדבר זה ניתן להשיגו ע"י בטליק במתכונת התקנות המקובלות? השתיקה היתה התשובה לדבריו!

הג'אפס (כלומר — היפאנים — המ ע') עושים חיל" — העיר הקול המתמשך.

הבה נתחיל בג'אפס" — אמר קרלסון. הוא ניתח את הטקטיקה של היפנים, והראה כיצד הם מצליחים, תודות לאמצעי האיגוף וההסתננות. מפקדים בריטיים ואמריקאים רביס-משי היו חסרי-אונים ללחום נגד האמצעים הללו, כיון שהיו כפות-ינתיבים. הם מאמינים יתר-על-המידה בחזיתות רצופות, ארטילריה-כבדה ועורקית-חבורה בלתי-ניתקים.

ראיתי את הג'אפס בעבודתם" — אמר — תכסיסי האיגוף והסתננות שלהם הם טובים. אבל יש להם כמה חולשות חשובות — ושומה עלינו נצלן לטובתנו. ליפנים אין כוח-אש מספיק בקבוצות ההסתננות שלהם. ושנית, המפקדים היפנים כה בוטחים בכך שקבוצות-ההסתננות שלהם תצלחנה לפרוץ — עד כי לעולם אין הם מספקים אבטחה כראויה למחנותיהם, אגפיהם ובסיס-האספקה שלהם.

לו יכולנו לאגפם... — החל מישהו.

ולהסתנן-נגדית עם כוח-אש רב יותר" — הוסיף מישהו אחר.

ההשגתם משהו" — סיכם אדם שלישי.

אבל אנו יחידת חיל-רגלים-קל" — נשמעה הסתייגות. בדיוק כך" — אמר קרלסון, — על-מנת לבצע את משימתנו חייבים להיות לנו, הן גיידות וגמישות והן כוח-אש רב — מבלי שנקריב אף אחד מאלה.

חלויטנגט-הראשון דיויס התרומם בחתרגשות מכסאו. — עלינו לחשב היטב כיצד להלום בעזרת מספר אנשים קטן, אך לתת בידיהם עצמת-נשק של מספר-אנשים רב. ומה בדבר הכיתה בתחשעת-האנשים שלנו? — שאל מישהו.

כן — אבל טבלת-התקנון מקציבה להם רק 8 רזבים וכלי-אבטומאטי אחד, הבראונינג.

אנו זקוקים ליותר מזאת.

ודאי — אבל כיצד ואיפה נשיגו?

האינן השאלה מסתמכת כך" — שאל קרלסון —

איך נוכל להשתמש בג'ונגל ובלחימת-לילה בכיתה אדיר באית בת התשעה המקובלת, ועם זאת לקיים את השלישה

המלאכה הצפויה היתה רבה יותר מאשר רק להשיג אלף איש. היה זה זמן בריאתו של עולם חדש, ללא יום-שביעי-למנוחה. היה הכרח ליצור תיאורית פעולה וקרב חדשה — כי הרי ה"ריידרס" (הפושטים) אי-אפשר היה כי ידמו לכל גודר אחר.

משרדו הקטן והמיוגע של קרלסון במחנה-אליוט, בקליפורניה, עשן ומרי, מהסיגריות והמקטרות של יום תמים. חוברות הדרכה, תרפיסי-תקנות, ספרים, מפות, כתבי-עת ישנים ובגדים, — ומיטת-שדה שקועה וקורסת — זכרו במעונו של "המטה הכללי להחלפת חלומות ותכניות." היה כאן פטיטן גימי רוזבלט * הגבוה והצנוע; והיו כאן הרביסמל המוצק צ'רלי לאמב מסנהילי, שבצפון קרוליינה, ופיטרס, ודייבס, ופלאמלי. הם היו נפגשים בשעות-הפנאי משך היום, ובשעות ארוכות בלילה.

העולם החיצוני היה מלא תבוסות: הונג-קונג, האי-וייק, גואם, מאנילה — נפלו. היפנים נעו דרך מלאיה, לעבר סינגפור — ואיש לא יכול לעצרם. הם איימו על בולמה; אלסקה וקליפורניה — אף הם היו בצל האיום. אני מתעתד להתעורר באחד הבקרים", — אמר מאן-דזו — ולמצוא יפני תחת שקה-שינה.

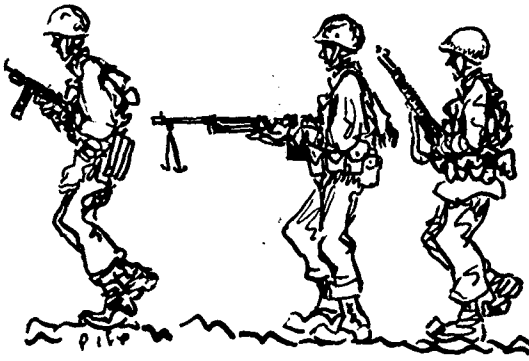
הם צחקו במרירות.

קרלסון תחב סיגריה בפיו, והדליקה. "חייבים אנו לגשת למלאכה: לחשב לעצמנו — כיצד נארגן ונאמן" — אמר. "את הגודד או העולם כולו?" — שאל רוזבלט, בחינך. "הדברים הראשונים — לראשונה" — השיב קרלסון. "הרי בידינו טבלת-הארגון" הרשמית", — אמר לאמב. "אני יודע". — אמר קרלסון, כשהוא משיב סילוך-עשן בעד שפתיו, — אבל אינני רוצה להשתמש בו רק משום שרשמי-הנו. משימתה של יחידה צבאית חייבת לקבוע את צורתה."

מישהו הרים העתק של הפקודות לכינון יחידת ה"פוש-טים", והחל קורא מתוכו: "תפקידה (של יחידת ה"ריי-דרס") הוא לבצע פשיטות פגע וברח", להוות את ראש החץ בעליות אמפיביות בחוף האויב, ולפעול בכוחות-גרייליה מאחורי קויה-האויב."

מפינה השיכה בחדר נתמשך קול באיטיות: — האם

* בנו של הנשיא, השתתף אה"כ בפועל בפשיטות נעזות — המ ע ר.

צוֹת־הָאֵשׁ...

יחדיו. הם יכירו איש את רעהו. הם יסמכו איש על רעהו, ויתמלאו בטחון. הם ילמדו איש את נשק אחיו. זה יעזור להם לנקוט בתחבולות מינהיגות, תוך קרב". הוא קם, כשהוא מתחמק ממכתה של המנורה התלויה מעל ראשו.

"בחורים, חושבני כי העלינו משהו".

"היפנים היו מאחלים לעצמם, כי לא נחשוב על כך". — אמר דיביס. והם צחקו.

" — כ — ג — " — העיר הקול המתמשך מהפינה. — "אבל מה תאמר המפקדה?" "הירהו!"

"עליהם לאשר את השינוי, להסכים לנשק הנוסף, ולתת לנו את הרשות להעלות את אנשינו לאותן הדרגות להן יהיו זכאים כמפקדי צנתות-אש", — אמר רוזבלט.

קרלטון שתק, כשהוא מעיב את פניו בעשן הסיגריה. "הבה נעלה כל זאת בכתב", — אמר לבסוף — "נגיש את הבקשה תשתים — ונדע היכן אנו עומדים".

הבקשה הוגשה ועברה דרך הצינורות המקובלים — ואף התשובה חזרה דרכם. ואשינגטון אמרה: "לאן?" "טבלת הארגון", ו"טבלת הקצאות-היסוד של ציוד" — לא תשובינה.

לפרק את "הלאו" לגורמיו, הרי פירושו היה: למי, לעזאזל, מדמה קרלטון את עצמו? אם הוא רוצה ב"ריי-דרס" שלו — יעבוד בצורה בה עובד שאר "קורפוס המא-רינס"... חוץ מזה, צוות-האש המקוללות הללו — ממילא סופן כשלוך חרוץ!

"המטה הכללי של-התכניות-והחלומות", במפקדה הזמנית של ה"ריידרס" שב"מחנת-אליוט" — אשר עיבד בינתיים את כל הפרטים הנוגעים לצוות-האש, תוך השתכנעות גוברת והולכת בערכו הרב של זה — הרגיש כאילו ה"קריגידור" (אי-מצודה בואכה למאנילה) שלו-עצמו נפל. הם קיללו את המפקדה מבוקר עד הצות. ברגשת-זעפם איימו בכל מיני צעדי-תגובה — להוציא מרידה ממש.

עליה?" נשתררה שתיקה, כשכל אדם — מתעוררים בלבו לעיונות, ושכלו ונסיגו נאבקים בבעיה. אי-שם מחוץ לחדר, מעבר לים המשתרע לנוכח סאן-דייגו הקרובה, היו נסוגים לעבר באטאן חבריהם-לנשק של אנשים אלה — חר-לים ונחותים-במספר, חסרי-ישע כנגד הג'ונגל וכנגד האויב, שעשה שימוש בג'ונגל כבנשק.

אנשי "מארינס" והיילי-הצבא נקצרו מעורסם ע"י כיתות-צלפים יפניות, הנעות בקלות דרך קוי האמריקאים על-מנת לזנב בנחשלים, לפוצץ מחסני-תחמושת קדמיים, להפתיע עמדות-פיקוד ולשבש דרכי-החבורה.

מישהו בחדר החל מהרהר בקול רם ומונה את עצמת-הנשק ה"מתוקננת" של הכיתה "התקנונית": — יש להם 8 רובים ו"באר" (רובה אבטומטי בראונינג) אחד — מלמל — "האם לא נוכל להוסיף צמד כלים-אבטומטיים נוספים כגון — עוד "באר" או בדומה?"

"מה בדבר טומיגאן?" — שאל לאמב.

קרלטון נתיישר בכסאו והצית סיגריה מזנבה המתהבה של זו שגמר; העביר אצבעותיו בשערו הגזוז-קצרות ואמר רכות: — "טוב, יש לנו כיתה תשעה-איש. נניח, שנוסיף אדם נוסף, כמ"כ. ונניח שנפרק כיתה זו לשלוש חוליות, בנות 3 איש כל אחת". מצחו נתקמט, משניסה לחזות בעניי-רוחו את כל האפשרויות.

"ובמה נזיין את שלושת האנשים?" — הפליט מישהו פתע: "ב"באר", בטומיגאן, וברובה M-1 — השיב קרלטון.

שליקה ארוכה נמשכה מהפינה האפלה. "זהו כוח-אש אמיתי". — אמר האיש — "שני אבטומטיים וגראנאד!" — הוא שרק שוב. "לשלושה אנשים אלה יהיה כוח-אש רב יותר מזה שהיה לפני-כן לכיתה שלמה" — אמר רוזבלט.

ואז החלו כולם לדבר בבת-אחת, והרעיון החל פורח. "הבה נקרא להם "צנתות-אש" או "חוליות-אש" אמר לצמב, או אולי פיטרס או דיביס. בנקודה זו של השיתה לא זכר איש מי אמר מה.

"לצוות-האש אלף יתרונות. הריהו קטן, נייד, גמיש, בכל מקום בו משתמשים בכיתה כבפטרול, כאבטחה או כבאנשי-איגוף — נוכל להשתמש באחד הצנתות הללו".

"נפלא לצורך הסתגנות-נגד!"

"בלחימה בג'ונגל, אתה נזקק לקבוצות קטנות עם נשק אבטומטי למכביר!"

"דומה הדבר, כאילו היינו מכפילים כל אדם פי שלושה!"

"ורבר זה נתון לכל אדם את ההזדמנות להתפתח ולהיות מינהיג" — אמר קרלטון. — "הם יחיו ויעבדו ויתאמנו

אבל הרעיון של צות־אש ניצל והוא הציל נפשות —
והרג באויב, ולא נשכח עד עצם היום הזה.

אותו יום, לאחר הפשיטה למאקין וקרבות גואדאלקנל,
קיבל קרלסון — הבער מקדחת, ומדוכא על־כי ה„ריידרס“
שלו ניטלו הימנו ושוב לא ינהיגם לעולם, ולבו דוה על
ש„הועלה“ לתפקידי מטה על מנת לשלול ממנו פיקוד־
ישיר על אנשים — הודעה רשמית האומרת כי לא „קורפוס
המרינס“ בלבד, אלא חיל־הצבא של ארה״ב — יכולו —
תיקנו את טבלות־הארגון שלהם. הדבר נעשה ברוח
צות־האש (בשינוי קטן אחד) וחידושים אחרים שהורתם
היתה במעון הזנוח שב„מחנה אלוט“ אשר למטה־הכללי־
של־החלומות־והתכנית.

צוות האש הפך לתקנה. המפקדה לומדת, ככלות הכל.
אך הוא, קרלסון, לא היה במצב־רוח כה מרומם,
כפי שהשתקף במאות המכתבים שקיבל מאנשיו ובהם
סיפרו לו, כיצד השתמשו בצות־האש ביהדות אחרות.
כיצד הציל הדבר נפשות והשיג יעדים. — וכך זכו עתה
אותם אנשים אשר לא יכול היה להעלותם בדרגה שהיו
זכאים לה לפי עבודתם ומאמציהם לדרגות ומנויים המגי־
עים להם, וזאת בכוחה של ועדת־הברירה הבלתי־מת־
פשרת — זו של שדה־הקרב.

ברם, קרלסון סירב לומר נואש. „הבה נכתוב את בקשר־
תינו שנית, ונאמר בהן את אותם הדברים במלים אחרות.
הבה נשתמש בלחץ באמצעות כל אחד מהאנשים שאנו
מכירים. נמשוך בחוטים הנכנסים לחלונות הגבוהים. אם
אנו מאמינים כי צות־האש יציל נפשות ויצלה למלאכתנו —
הרי, בשם האלהים — אל ניתן לדבר לעצור בנו!“

הם כתבו תזכורות והעבירו בצניעות, ומחוץ לצינו־
רות; הם עלכו נסיעות לואשינגטון על חשבונם הם;
הם עשו כל דבר שאנשים המיועדים ע״י הכרת צדקתם על־
לים לעשותו. ולבסוף, המטה חזר ודיבר.

„עליכם יהיה לשמור על טבלות־הארגון והקצאות־היסוד
הנוכחיות שלכם.“ — היה תכנם בקצרה. — ברם, תוכלו
להתארגן כרצונכם בגורלות ההקצאה־הכוללת
שנקבעה בטבלות. אנו אפילו נורה לאפסנאות לספק לכם
נשק נוסף, בתנאי שיהא לה כוח.“

הצהלה להצלחה זו הועמה רק ע״י זאת: לא הותר לו
לקרלסון להעלות־בדרגה אנשים שלא נכללו בתקן־הדרגות
של גדודים שב„נוסחת־התקנון“. אי־אפשר היה להעלות אפי־
לו איש נוסף אחד לדרגת קורפורל או סרג׳נט, ויהא התפ־
קיד שייקרא למלאו כאשר יתא.

* ואלה היו החידושים: (1) הפיכת „מחלקת־הזיון“ (מעין
מחלקה־מסיעת) לחלק קבוע ובלתי־נפרד של הפלוגה
הרובאית. (2) שימוש נרחב יותר באלחוט, למען שליטה
ותיאום בתוך יחידות „טקטיות־ועירות, וביניהן. — המע״

„מלחמה פרטיזנית“ / 109 מעמוד 20

אך תכסיסיו הגמישים של צבא זה — פעולות־לילה,
בעורף, הסתננות — הם אשר מנעו את הנצחון
מהאמריקאים. כידוע, „עובדות הן דבר עקשני“;
וכתוצאה מהן — מובן מאליו שעלה עתה בעיני
העולם־הצבאי לא רק ערכו־היחסי, הגבוה ממילא
של חיל־הרגלים בכלל — אלא, עוד יותר מכן,
ערכו של חיל־הרגלים הגמיש, היודע לצרף תכסי־
סים־פרטיזניים לתכסיסי־צבא מקובלים.

אכן, באותו צבא אמריקאי עצמו — בימי מלח־
מה — נודעה גם מסורת אחרת: אסכולה של מחשבה
ומעש צבאיים גמישים, רבי־זימה ובלתי־נרתעים.
אחד הגילויים לכך שימש קולי־קרלסון — שבכמה
מקווי־האופי והדעות שלו (הגם שכלל וכלל לא בכולן)
מצויות גם נקודות־דמיון בינו לבין וינגייט
הבריטי. בספר, המספר על חלקו במלחמת־העולם
השניה ועל מעללי „גדוד־הפושטים“ שהקים בתוך

חיל ה„מארינס“ האמריקאי ישנם כמה פרקים רבי־
ענין, משהו מגרעין מחשבתו — באשר לארגון
הטקטי של כוחות־הסתננות־ופשיטה — מצוי בפרק
הניתן במצורף לסקירה זו. ויצוין כי רבות מהנחותיו
מצאו עתה את התגלמותן המחודשת גם בפלוגות־
הריינג'רים, שהוקמו מחדש.

התיאור בפרק זה לאופן הדיון ביחידה צבאית־
פרטיזנית מתהנה, שקויה רק מסתמנים והולכים, על
מבנה המיוחד של היחידה ועל דרכי הפעלתה — גותן
לנו מושג־מה על דרכי יצירה צבאית משותפת של
מפקד ופקודיו, בהם המפקד מכוון בתקיפות ובהתמדה
את הדיון לכיוון המבוקש; ויש ענין גם בתמונות
ההתגוששות שלו בהרגלי האינרציה והשמרנות של
הממונים עליו, המנרתים לו בהתחלה כאילו כפאם
השד — ואחרי כן, בכל זאת, מקבלים את תורתו,
והופכים אותה הלכה־מקובלת. מעין תהליך של
יצירה — מזה, והתנגדות החומר — מזה.